

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 09854-23/2023-ERU

V Jihlavě dne 1. října 2024

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti **ELYN ENERGIE a.s.**, se sídlem Lannova tř. 89/47, 370 01 České Budějovice, IČ: 093 87 901 (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 09854-18/2023-ERU ze dne 29. dubna 2024 (sp. zn. OSR-09854/2023-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, uznal účastníka řízení vinným ze spáchání dvou přestupků podle § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona, v příslušném znění, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 11 odst. 1 písm. f) energetického zákona ve spojení s § 15 odst. 1 vyhlášky č. 207/2021 Sb., o vyúčtování dodávek a souvisejících služeb v energetických odvětvích, v příslušném znění (dále jen „vyhláška o vyúčtování dodávek a souvisejících služeb“), neprovedl ve dvou případech k odběrnému místu [REDAKCE] řádné vyúčtování dodávky elektřiny do 15 kalendářních dnů ode dne uskutečnění zdanitelného plnění (**výrok I.**), za což mu byla uložena úhrnná pokuta ve výši 28 000 Kč (**výrok II.**) spolu s povinností uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč (**výrok III.**), Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako příslušný správní orgán podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 tohoto zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) a odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

I. Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 09854-18/2023-ERU ze dne 29. dubna 2024 (sp. zn. OSR-09854/2023-ERU) se ve výroku II. mění tak, že se nahrazuje následujícím zněním:

„Podle § 35 písm. a) ve spojení s § 45 zákona o odpovědnosti za přestupky se účastníkovi řízení za spáchání dvou přestupků podle § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona ukládá správní trest napomenutí. Účastník řízení se upozorňuje, že pokud se v budoucnu dopustí podobného jednání, bude mu hrozit správní trest pokuty podle § 91 energetického zákona.“

II. Rozklad společnosti ELYN ENERGIE a.s., se sídlem Lannova tř. 89/47, 370 01 České Budějovice, IČ: 093 87 901, proti výrokům I. a III. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 09854-18/2023-ERU ze dne 29. dubna 2024 (sp. zn. OSR-09854/2023-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se v této části potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Průběh správního řízení

Energetický regulační úřad na základě vlastních zjištění zahájil doručením oznámení o zahájení řízení z moci úřední dne 17. ledna 2024 řízení o přestupku pro podezření ze spáchání dvou přestupků, kterých se měl účastník řízení dopustit tím, že k odběrnému místu EAN [redacted] vystavil fakturu [redacted] dne 20. června 2022, přestože údaje z odečtu měřicího zařízení měl k dispozici již 19. května 2022, a ve druhém případě vystavil fakturu [redacted] dne 16. května 2023, přestože údaje z odečtu měřicího zařízení měl k dispozici již od 18. dubna 2023, když v obou případech nebyly zmíněné faktury vystaveny ve lhůtě patnácti dnů ode dne uskutečnění zdanitelného plnění.

Účastník řízení se k věci vyjádřil podáním ze dne 26. ledna 2024, v němž poukázal na § 21 odst. 5 písm. b) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „zákon o dani z přidané hodnoty“), s tím, že datem uskutečnění zdanitelného plnění je den zjištění skutečné spotřeby při dodání elektřiny a plynu. Systémy účastníka řízení podle jeho sdělení nejsou napojeny na portály distribuce a operátora trhu a nic není automatické. Standardní praxí je, že až v okamžiku obdržení faktury od provozovatele distribuční soustavy, může účastník řízení dál fakturovat směrem k zákazníkovi.

Společnost OTE, a.s., se sídlem Sokolovská 192/79, 186 00 Praha 8, IČ: 264 63 318, na vyžádání Energetického regulačního úřadu sdělila kromě jiného, že komunikace ze strany operátora trhu vůči účastníkovi řízení na jeho žádost probíhá prostřednictvím webových služeb formou automatické komunikace ve formátu „klient-server“, kdy komunikační nástroj účastníka řízení je nakonfigurován tak, že účastník řízení si prostřednictvím tohoto nástroje s frekvencí podle vlastního uvážení vyzvedává příslušné zprávy ze serveru operátora trhu. Údaje z měření spotřeby byly operátorem trhu zpřístupněny v den jejich přijetí, přičemž u údajů potřebných pro vystavení faktury [redacted] se tak stalo dne 19. května 2022, u údajů potřebných pro vystavení faktury [redacted] se tak stalo dne 18. dubna 2023.

Prvostupňový orgán následně umožnil účastníkovi řízení vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Účastník řízení tohoto svého práva nevyužil.

II. Napadené rozhodnutí

Energetický regulační úřad rozhodnutím č. j. 09854-18/2023-ERU ze dne 29. dubna 2024 uznal účastníka řízení vinným ze spáchání dvou přestupků podle § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona, kterých se dopustil jednáním popsáním ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Za počátek běhu lhůty pro provedení vyúčtování Energetický regulační úřad označuje den zpřístupnění dat v systému operátora trhu účastníkovi. Vycházeje z informací od společnosti OTE, a.s., pak Energetický regulační úřad dospívá k závěru, že faktura [redacted] měla být vystavena nejpozději 3. června 2022, když příslušná data byla v systému operátora trhu zpřístupněna od 19. května 2022. Vyúčtování tak bylo provedeno se zpožděním 17 dnů. Faktura [redacted] pak měla být vystavena nejpozději 3. května 2023, když příslušná data byla v systému operátora trhu zpřístupněna od 18. dubna 2023. Vyúčtování tak bylo provedeno se zpožděním 13 dnů.

Podle Energetického regulačního úřadu pak byla jednáním účastníka řízení naplněna jak formální, tak materiální stránka přestupku. Právo zákazníka na vyúčtování dodávky, tedy seznámit se se skutečnou spotřebou a cenou dodávky, lze považovat za jedno ze stěžejních práv. Nelze akceptovat situaci, kdy účastník řízení přijímal od zákazníka zálohy, aniž by mu tuto dodávku řádně a včas vyúčtoval. Energetický regulační úřad uvedl, že to, jakým způsobem účastník řízení provádí fakturování, je věcí jeho rozhodnutí, taková skutečnost nemůže mít vliv na to, že vyúčtování má být vystaveno řádně a včas. Nelze přijmout argument, že vyúčtování není automatické, je plně na účastníkovi řízení, jakým způsobem zajistí, aby vůči svým zákazníkům plnil řádně a včas zákonem stanovené povinnosti. Pokud účastník řízení uvádí, že je standardní praxí fakturování směrem k zákazníkovi až poté, kdy obdrží fakturu od provozovatele distribuční soustavy, pak takovýto postup neodpovídá právním předpisům. Datum odečtu a zpřístupnění údajů pro vyúčtování má účastník řízení primárně získávat prostřednictvím systému operátora trhu, nikoli z faktury provozovatele distribuční soustavy. Námitka poukazující na znění § 21 odst. 4 písm. b) zákona o dani z přidané hodnoty nemá opodstatnění. Ustanovení týkající se rozhodného dne pro uskutečnění zdanitelného plnění má vliv toliko pro odvod daně z přidané hodnoty.

K uložené pokutě Energetický regulační úřad uvedl, že za závažnější považuje přestupek související s vystavením faktury [redacted] a to s ohledem na dobu prodlení. Jestliže lze potom v činnosti účastníka řízení vysledovat snahu o provádění vyúčtování tak, jak sám popisuje, tedy bez ohledu na dodržování právními předpisy stanovených lhůt, a to na úkor zákaznice, považuje to za okolnost mírně zvyšující uloženou pokutu. Naopak za polehčující okolnost Energetický regulační úřad označuje vyplacení přeplatků z pozdně vystavených vyúčtování zákazníci. Závažnost přestupku pak snižuje též délka zpoždění s vystavením vyúčtování. Vzhledem ke skutečnosti, že závažnější přestupek byl spáchán ještě před tím, než byl účastník řízení pravomocně potrestán za jiná protiprávní jednání spáchaná později, když tyto přestupky měly být projednány ve společném řízení, byla následně Energetickým regulačním úřadem uplatněna absorpční zásada. Nejprísněji trestným je potom přestupek podle § 91 odst. 11 písm. e) energetického zákona, o němž bylo rozhodnuto v řízení vedeném pod [redacted]. Za přiměřenou a v souladu se všemi zákonnými hledisky individualizovanou pak Energetický regulační úřad považuje úhrnnou pokutu ve výši 123 000 Kč, byť je potřeba v souladu se zásadou absorpce nutno od této pokuty odečíst dříve uložené pokuty (tj. pokuty za přestupek, o němž již bylo rozhodnuto, aniž by byl projednán ve společném řízení). Proto Energetický regulační úřad od vyměřené pokuty odečetl částku 35 000 Kč (pokuta uložená rozhodnutím Energetického regulačního úřadu [redacted] ze dne 15. září 2023) a částku 60 000 Kč (pokuta uložená rozhodnutím Energetického regulačního úřadu [redacted] ze dne 20. listopadu 2023).

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 09854-18/2023-ERU ze dne 29. dubna 2024, které mu bylo doručeno téhož dne, podal účastník řízení dne 14. května 2024 rozklad.

Účastník řízení namítá, že zákon o dani z přidané hodnoty považuje zdanitelné plnění za uskutečněné dnem odečtu z měřicího zařízení, popřípadě dnem zjištění skutečné spotřeby. Zákon nespécifikuje pojem termín nebo den zjištění skutečné spotřeby a současně neukládá dodavateli energií povinnost mít informační systémy, které by dokázaly s daty na portálu

systemu operátora trhu pracovat automaticky. V projednávaných případech je dnem zjištění přijetí vyúčtovací faktury od provozovatele distribuční soustavy. Dále účastník řízení Energetickému regulačnímu úřadu vytýká, že se nevypořádal s požadavkem na zjištění míry společenské škodlivosti. Podle účastníka řízení odkazujícího na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 17/2007 nestačí pouhý poukaz na obecnou míru společenské škodlivosti zakotvenou ve skutkové podstatě.

IV. Rozhodnutí o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu. Rada proto musí plně přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí i jeho věcnou správnost, a to z úřední povinnosti.

Podle § 11 odst. 1 písm. f) energetického zákona, v příslušném znění, je držitel licence povinen „*bezplatně vyúčtovávat dodávku elektřiny, plynu, tepelné energie a související službu v elektroenergetice a související službu v plynárenství a poskytovat bezplatně informace o vyúčtování dodávek elektřiny a souvisejících služeb v elektroenergetice a dodávek tepelné energie.*“

Podle § 15 odst. 1 věty první o vyúčtování dodávek a souvisejících služeb „*Obchodník s elektřinou nebo výrobce elektřiny provede bezplatně řádné vyúčtování nejméně jednou ročně tak, aby délka zúčtovacího období nepřesáhla 14 kalendářních měsíců po sobě následujících, a to do 15 dnů ode dne uskutečnění zdanitelného plnění.*“

Úvodem považuje Rada za vhodné připomenout, že aby obchodník vyúčtoval dodávku v souladu se zákonem, je nezbytné, aby se vystavené vyúčtování dostalo do sféry zákazníka. V opačném případě, pokud by se jednalo o pouhé vystavení dokladu vyúčtování bez jeho doručení zákazníkovi, by zákonem uložená povinnost postrádala smysl a účel, neboť obchodník by ji splnil vyhotovením dokumentu, o kterém by se zákazník nemusel nikdy ani dozvědět, což by znamenalo, že zákazník by se nikdy nedozvěděl informace, k jejichž poskytnutí má právě vyúčtování sloužit. Vyúčtování představuje právní jednání v rámci smluvního vztahu, které je prováděno vůči zákazníkovi jako druhé smluvní straně, tj. jde o právní jednání adresované, které se vůči zákazníkovi musí nějakým způsobem projevit.

V tomto ohledu lze podle názoru Rady spatřovat v napadeném rozhodnutí určitý nedostatek spočívající v nedostatečném odůvodnění přijatých závěrů ohledně naplnění skutkové podstaty postihovaného přestupku. Ve výroku I. napadeného rozhodnutí jsou pod písm. a) a b) vymezeny oba přestupky tak, že účastník řízení provedl vyúčtování dodávky elektřiny za dané období pozdě po uplynutí patnáctidenní lhůty k jeho provedení. Z Energetickým regulačním úřadem zjištěného skutkového stavu lze dovodit, že účastník řízení fakturu [REDAKCE] vystavil dne 20. června 2022 a fakturu [REDAKCE] vystavil dne 16. května 2023, přičemž tyto skutečnosti účastník řízení nerozporuje. Samotné vystavení vyúčtování ještě neznamená, že se takové vyúčtování dostalo do sféry zákazníka. Energetický regulační úřad své rozhodnutí založil na tom, že pokud byly obě faktury vyhotoveny, byly

rovněž i doručeny do sféry zákaznice, čímž došlo ke splnění povinnosti vyúčtovat, nicméně opožděně. Ze spisového materiálu však bez pochybností nevyplývá, že by předmětné faktury byly zákaznici doručeny. Zároveň je však nesporné, že zákaznice se mohla s předmětnými fakturami seznámit nejdříve toho dne, kdy byly vystaveny. Pokud je správný závěr o vystavení faktur po uplynutí patnáctidenní lhůty, jak bude posouzeno dále, neznamená popsany nedostatek v odůvodnění napadeného rozhodnutí vadu, jež by způsobovala jeho nezákonnost. Naopak tento nedostatek (který však může mít i objektivně přijatelné důvody, pokud již nelze zpětně zjistit přesné datum odeslání či doručení vyúčtování) se projevil fakticky ve prospěch účastníka řízení. Kdyby totiž bylo zjištěno pozdější doručení předmětných faktur zákaznici, než byl den jejich vystavení, zvýšila by se tím též závažnost spáchaného přestupku. Ještě závažnější by pak bylo zjištění, že k vyúčtování vůči zákaznici nedošlo vůbec (čemuž však např. okolnost vrácení přeplatků ani odůvodnění prvostupňového rozhodnutí nenasvědčuje). Rada proto považuje doplnění odůvodnění napadeného rozhodnutí ze své strany za dostatečné, aniž by bylo nutné napadené rozhodnutí rušit.

Ze zjištění Energetického regulačního úřadu, jež odpovídají podkladům rozhodnutí, vyplývá, že faktura [REDAKCE] měla být vystavena nejpozději 3. června 2022, když data o dodávce byla v systému operátora trhu zpřístupněna od 19. května 2022. Faktura [REDAKCE] pak měla být vystavena nejpozději 3. května 2023, když příslušná data byla v systému operátora trhu zpřístupněna od 18. dubna 2023. Tato zjištění odpovídají informacím, jež Energetický regulační úřad obdržel od operátora trhu (především ze sdělení operátora trhu Energetickému regulačnímu úřadu ze dne 7. června 2023). Pokud účastník řízení nerozporuje, že faktura [REDAKCE] byla vystavena dne 20. června 2022 a faktura [REDAKCE] byla vystavena dne 16. května 2023 (což ostatně vyplývá ze samotných faktur), zbývá posoudit jen správnost určení okamžiku, od kterého měla být vždy počítána patnáctidenní lhůta pro vystavení vyúčtování, k čemuž se ostatně vztahují rozkladové námítky účastníka řízení.

Dnem zdanitelného plnění Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí určil den zpřístupnění odečtu měřicího zařízení v systému operátora trhu, a to s oporou o zákon o dani z přidané hodnoty, když podle jeho § 21 odst. 4 písm. b), ve znění účinném v době spáchání přestupků, se zdanitelné plnění považovalo za uskutečněné dnem „odečtu z měřicího zařízení, popřípadě dnem zjištění skutečné spotřeby při dodání tepla, chladu, elektřiny, plynu, vody, odstranění odpadních vod a telekomunikační služby, při přepravě a distribuci plynu nebo při přenosu a distribuci elektřiny“. Jestliže potom údaje z měření vložené do systému operátora trhu byly podle zjištění Energetického regulačního úřadu, která odpovídají informacím poskytnutým operátorem trhu (viz odpověď operátora trhu Energetickému regulačnímu úřadu ze dne 7. června 2023), zpřístupněny okamžitě v den jejich přijetí, považuje Rada závěr Energetického regulačního úřadu ohledně okamžiku počátku běhu patnáctidenní lhůty pro vystavení vyúčtování v obou případech za správný. Ve chvíli, kdy jsou údaje odečtu z měřicího zařízení zpřístupněny v systému operátora trhu, je nepochybné, že obchodník má veškeré podklady pro to, aby vyúčtování provedl a doklad vystavil.

V tomto směru nelze přisvědčit obhajobě účastníka řízení poukazující na fakturaci platby za distribuci od provozovatele distribuční soustavy. Neznamená to totiž, že by až na základě této faktury měl obchodník k dispozici veškeré podklady pro vystavení vyúčtování zákazníkovi. Přikloněním se k okamžiku zpřístupnění údajů v systému operátora trhu jako k okamžiku rozhodnému pro počátek běhu lhůty pro vystavení vyúčtování pak Energetický regulační úřad postupoval v souladu s vlastní rozhodovací praxí.

V návaznosti na uvedené pak Rada neuznává ani námitky účastníka řízení týkající se sběru dat ze systému operátora trhu, kdy účastník řízení argumentuje neexistencí povinnosti mít informační systémy, které by s daty v systému operátora trhu pracovaly automaticky. Rada podotýká, že pokud účastník řízení nějakou povinnost měl, pak to byla povinnost vystavit vyúčtování ve lhůtě patnácti dnů ode dne uskutečnění zdanitelného plnění, kterým je den odečtu z měřicího zařízení, případně den zjištění skutečné spotřeby, přičemž potřebné údaje jsou obchodníkovi přístupné ze systému operátora trhu. Jak uvádí Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí, to, jakým způsobem účastník řízení provádí fakturování, a zda tedy nehledě na práva a zájmy svých zákazníků v podstatě ignoruje systém operátora trhu, je věcí manažerského řízení. Nezabývá to však odpovědností za nesplnění povinnosti provést vyúčtování řádně a včas.

Vedle již uvedených námitek se účastník řízení v podaném rozkladu pozastavuje též nad posouzením naplnění materiální stránky přestupků, když Energetickému regulačnímu úřadu vytýká, že se nevypořádal s požadavkem na zjištění míry společenské škodlivosti. Ani této námitce však nemůže Rada přisvědčit, neboť materiální stránkou přestupků se Energetický regulační úřad zabývá v bodech 39 až 43 napadeného rozhodnutí. Především z bodu 41 napadeného rozhodnutí pak vyplývá, že se Energetický regulační úřad neomezil na pouhé konstatování, že každá skutková podstata přestupku zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti. Energetický regulační úřad v bodě 41 napadeného rozhodnutí vymezuje, že právo zákazníka na vyúčtování dodávky, tedy seznámit se se skutečnou spotřebou a cenou dodávky, lze považovat za jedno z jeho stěžejních práv a nelze proto akceptovat situaci, kdy účastník řízení přijímal od zákaznice zálohy, aniž by řádně a včas dodávku elektřiny vyúčtoval.

Na druhou stranu se Rada domnívá, že Energetický regulační úřad měl více hodnotit délku prodlení účastníka řízení s vystavením vyúčtování, jež v případě faktury [REDAKCE] činila 17 dnů a v případě faktury [REDAKCE] činila 13 dnů. Energetický regulační úřad délku prodlení sice zohlednil jako okolnost snižující závažnost přestupku při ukládání správního trestu, nicméně se měl podle názoru Rady již při posuzování společenské škodlivosti jednání účastníka řízení vypořádat s tím, zda prodlení účastníka řízení v délce 13 nebo 17 dnů je skutečně natolik společensky škodlivé, aby mohl být účastník řízení uznán vinným ze spáchání přestupků.

Podle názoru Rady lze v jednání účastníka řízení společenskou škodlivost spatřovat, byť prodlení s vystavením vyúčtování bylo u obou přestupků relativně krátké a neodpovídá závažnosti jednání, jež bývají v rozhodovací praxi Energetického regulačního úřadu postihována a která mají podstatě významnější následky (zadržování finančních prostředků od zákazníků po dlouhou dobu apod.). Stejně tak nelze z pouhých dvou přestupků usuzovat na systematickosti jednání účastníka řízení. Nejednalo se však o jediný případ prodlení s vystavením vyúčtování, když u té samé zákaznice účastník řízení vystavil vyúčtování pozdě nejprve v roce 2022 a poté i o rok později. Pokud je potom stanovena lhůta pro vystavení vyúčtování, nemůže Rada akceptovat nedodržování této lhůty ze strany obchodníků. Má-li obchodník povinnost vystavit vyúčtování za určité období v určité lhůtě a zákazník tak legitimně očekává, že obchodník tuto povinnost splní, nelze vyslat signál zákazníkům, že výslovně stanovené lhůty jsou pro obchodníky se souhlasem Energetického regulačního úřadu relativní. Rada se proto po mírném doplnění odůvodnění ztotožňuje se závěrem Energetického regulačního úřadu, že jednáním účastníka řízení byla naplněna též materiální stránka přestupků.

V čem se ovšem Rada s Energetickým regulačním úřadem plně neztotožňuje, je posouzení povahy a závažnosti přestupků pro rozhodování o uložení správního trestu. Podle § 37 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky při určení druhu správního trestu a jeho výměry se přihlédne kromě jiného zejména k povaze a závažnosti přestupku. Podle § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky je povaha a závažnost přestupku dána kromě jiného zejména: „a) významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, b) významem a rozsahem následku přestupku, c) způsobem spáchání přestupku, d) okolnostmi spáchání přestupku“.

Podle doktríny „Rozhodně nelze výměru správního trestu odůvodňovat pouze poukazem na splnění zákonných podmínek skutkové podstaty správního deliktu, to je předpoklad pro konstatování odpovědnosti, tj. pro výrok o vině. Kritériem není primárně skutková podstata deliktu, nýbrž intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě“ (PRÁŠKOVÁ, H. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017, s. 243).

Ačkoli prodlení účastníka řízení s vystavením vyúčtování bylo v obou případech natolik podstatné, aby bylo shledáno naplnění materiální stránky přestupků (prodlení zhruba o dobu, která je stanovena ke splnění povinnosti vyúčtovat), připomíná Rada zároveň, že ve srovnání s v rozhodovací praxi Energetického regulačního úřadu obvykle postihovanými přestupky spočívajícími v pozdním či absentujícím vyúčtování dodávek energie, se jedná o prodlení mírné, když navíc z pouhých dvou přestupků nelze dovozovat soustavnost protiprávního jednání účastníka řízení. Nelze ani přehlédnout, že v obou případech vyúčtování nakonec vystavena byla, a jak vyplývá z bodu 57 napadeného rozhodnutí, přeplatky vyplývající z předmětných faktur byly zákazníci vyplaceny.

Univerzálním trestem upraveným v zákoně o odpovědnosti za přestupky [§ 35 písm. a) ve spojení s § 45 zákona o odpovědnosti za přestupky], který lze uložit za jakýkoli přestupek, není-li to zákonem výslovně vyloučeno, je potom napomenutí. Podle § 45 zákona o odpovědnosti za přestupky „Při ukládání napomenutí správní orgán upozorní pachatele na důsledky protiprávního jednání, jež mu podle zákona hrozí, pokud by se i v budoucnu dopouštěl podobného jednání.“ Energetický zákon pak trest napomenutí výslovně nevylučuje.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se Rada neztotožňuje se závěrem Energetického regulačního úřadu, že správní trest ve formě napomenutí není ve vztahu ke spáchaným přestupkům přiléhavý. Je to právě nízká závažnost spáchaných přestupků a okolnosti pojící se s jejich spácháním, jakož i okolnosti po jejich spáchání následující (vystavení vyúčtování, vypořádání přeplatků), které ve svém souhrnu podle názoru Rady odůvodňují přiléhavost a dostatečnost správního trestu napomenutí v tomto konkrétním případě. Proto Rada přistoupila ke změně výroku II. napadeného rozhodnutí, když nově stanovila trest ve formě napomenutí.

V. Závěr

Po přezkumu napadeného rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky Rada jako odvolací správní orgán dospěla k závěru, že jednání účastníka řízení bylo Energetickým regulačním úřadem posouzeno správně a o vině účastníka řízení bylo rozhodnuto v souladu se zákonem. Současně ovšem Rada zohlednila nízkou závažnost spáchaných přestupků včetně okolností jejich spáchání a trest

uložený Energetickým regulačním úřadem zhodnotila jako nepřiměřený a nahradila jej trestem napomenutí.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu dále podat rozklad.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D., v.r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

ELYN ENERGIE a.s.